

Arrest

**nr. 151 315 van 27 augustus 2015
in de zaak RvV X / VIII**

**In zake: X
In eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van X**

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 6 juni 2012 in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van het minderjarig kind X heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 april 2012 om geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag tot verlenging van het verzoek tot verblijfsverlenging en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 april 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 juni 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die loco advocaat M. GROUWELS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 29 september 2007 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid verklaarde de in punt 1.1 vermelde aanvraag op 3 september 2008 gegrond waardoor verzoekster in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor de duur van één jaar waarvan de geldigheidsduur jaarlijks werd verlengd.

1.3. Op 13 december 2011 diende verzoekster een aanvraag in tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf.

1.4. Op 10 april 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) een beslissing waarbij geen gunstig gevolg werd gegeven aan het in punt 1.3 vermelde verzoek. Verzoekster werd hiervan op 30 mei 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“NAAM:

L.(...) K.(...) M.(...) I.(...)

Geboren te (...) op (...) + kinderen

L.(...) M.(...) M.(...) A.(...)

Geboren te (...) op (...)

L.(...) M.(...) N.(...) I.(...)

Geboren te (...) op (...)

L.(...) M.(...) R.(...) M.(...)

Geboren te (...) op (...)

L.(...) V.(...)

Geboren te (...) op (...)

L.(...) J.(...) C.(...)

Geboren te (...) op (...)

L.(...), J.(...) R.(...)

Geboren te (...) op (...)

Adres: (...)

Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 13/12/2011 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Redenen:

Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 29/09/2007. Dat dit verzoek door onze diensten op 03/09/2008 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR) geldig van 19/11/2008 tot 29/10/2009, dat dit BIVR werd verlengd op datum van 17/03/2010, 14/06/2010 en 21/01/2011 en dit telkens voor één jaar, dat dit BIVR niet langer verlengd mag worden daar de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m.n. :

De in de aanvraag tot verblijfsverlenging aangehaalde medische problemen kunnen niet langer worden weerhouden als grond om een verlenging van de verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van

de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Er worden medische elementen aangehaald voor de kinderen L.(...) M.(...) M.(...) A.(...); L.(...) M.(...) N.(...) I.(...); L.(...) M.(...) R.(...) M.(...) en L.(...) V.(...).

De arts-adviseur evalueerde deze gegevens (zie de medische verslagen dd. 04.04.2012 in gesloten omslag) en concludeerde in elk van de gevallen: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn/haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkenen gewoonlijk verblijven.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar hun land van herkomst of het land waar de betrokkenen gewoonlijk verblijven een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 10 april 2012 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoekster werd hiervan op 30 mei 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

Wordt aan L.(...) K(...) M.(...) I.(...) + 6 kinderen (zie instructie 10/04/2012)

Geboren te (...) op (...)

Van Angola nationaliteit, J. E. (...),

het bevel gegeven om uiterlijk op 29/6/2012 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

De omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend bestaan niet langer of zijn zodanig gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980).

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Het beroep wordt enkel op de rol geplaatst voor zover het betrekking heeft op verzoekster en haar minderjarige dochter L.J.C. aangezien geen bewijs van minderjarigheid van de andere kinderen werd voorgelegd waaruit zou kunnen blijken dat zij aanspraak kunnen maken op het voordeel van de pro deo.

2.2. Op grond van artikel 9/1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV) kan het voordeel van de pro deo enkel worden toegekend aan de minderjarige die een document overlegt dat zijn staat bewijst. De Raad stelt vast dat enkel met betrekking tot het kind L.J.C. de staat van minderjarigheid kan worden afgeleid uit de erkenningsakte van 31 mei 2012 die als bijlage bij het verzoekschrift werd gevoegd (Verzoekschrift, bijlage 2).

Het beroep wordt enkel op de rol geplaatst voor verzoekster in eigen naam en voor zover zij optreedt als wettelijk vertegenwoordiger voor het minderjarig kind L.J.C.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

3.2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190 641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.3. Uit informatie die door de verwerende partij ter beschikking werd gesteld, blijkt dat verzoekster op 18 september 2013 in het bezit werd gesteld van een F-kaart waardoor het beroep voor verzoekster geen bijkomend voordeel kan opleveren.

3.4. Wanneer het belang ambtshalve in vraag wordt gesteld komt het aan de verzoekende partij toe de twijfel weg te nemen die omtrent haar belang is gerezen (cf. RvS 8 november 2007 nr. 176 522). Ter terechtzitting bevestigt de aanwezige raadsman dat verzoekster zelf een verblijfsrecht geniet als ascendent van een minderjarige Belg en erkent hij dat voor verzoekster zelf geen belang meer voorhanden is.

3.5. De aanwezige raadsman stelt echter te volharden in het beroep voor zover het door verzoekster namens de vier minderjarige kinderen werd ingediend die in Angola geboren zijn. Volgens de raadsman werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend op grond van de ziekte waaraan deze kinderen lijden en beschikken deze kinderen op heden (nog) niet over enig verblijfsrecht waardoor zij hun belang behouden.

3.6. De Raad merkt echter op dat het beroep enkel op de rol werd geplaatst in zoverre het betrekking heeft op de minderjarige L.J.C., die eind 2008 in Jette werd geboren en die niet behoort tot de minderjarige kinderen die in Angola geboren zijn. De minderjarige L.J.C. kan niet worden beschouwd als *“een vreemdeling (...) die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”* zoals bedoeld in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waardoor zij geen persoonlijk belang kan doen gelden. Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden verstaan dat de verzoekster zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden en dat er een voldoende geïndividualiseerd verband bestaat tussen de bestreden beslissing en verzoekster zelf. Aangezien de minderjarige L.J.C. niet als een zieke vreemdeling kan worden beschouwd, ontbeert deze laatste elk persoonlijk belang bij onderhavige vordering.

Het beroep is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig augustus tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN